

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

20 mei 2009

VOORSTEL

**tot wijziging van het Reglement
wat de vervolging, de berechting
en de aanhouding van ministers betreft**

AMENDEMENTEN

Nr. 3 VAN DE HEER **MORTELMANS**

Art. 2

**In het voorgestelde artikel 160bis, het derde lid
doen vervallen.**

VERANTWOORDING

Het laatste lid van artikel 2 van dit voorstel tot reglementswijziging dat bepaalt dat de Kamer bij het onderzoek van verzoeken tot machtiging tot aanhouding van ministers het dossier **niet** kan opvragen, is een onwettelijke invulling/interpretatie van de wet van 25 juni 1988 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers. Het komt immers alleen de wetgever toe – via een wijziging van voornoemde wet – om te stipuleren of in geval van verzoeken tot machtiging tot aanhouding van ministers het dossier niet kan worden opgevraagd.

Voorgaande documenten:

Doc 52 **1978/ (2008/2009):**

001: Voorstel van de heer Dewael c.s.
002: Amendementen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

20 mai 2009

PROPOSITION

**modifiant le Règlement en ce
qui concerne la poursuite, le jugement
et l'arrestation de ministres**

AMENDEMENTS

N° 3 DE M. **MORTELMANS**

Art. 2

**Dans l'article 160bis proposé, supprimer l'alinéa
3.**

JUSTIFICATION

Le dernier alinéa de l'article 2 de la proposition de modification du règlement, qui dispose que lors de l'examen des demandes d'autorisation d'arrestation de ministres, la Chambre ne peut pas demander le dossier est une concrétisation/interprétation illégale de la loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres. Il appartient en effet au seul législateur de préciser – par une modification de la loi précitée – si lors de l'examen des demandes d'autorisation d'arrestation de ministres, la Chambre ne peut pas demander le dossier.

Documents précédents:

Doc 52 **1978/ (2008/2009):**

001: Proposition de M. Dewael et consorts.
002: Amendements.

Bovendien moet volgens de indieners het dossier **altijd** naar de Kamer van volksvertegenwoordigers komen. Een meerderheid kan immers gebruik maken van het woord «kan» in de bestaande wet om het dossier uit de Kamer te houden. Een louter facultatieve mogelijkheid opent de deuren voor iedere meerderheid om de Kamer te laten beslissen over een dossier zonder het ooit te hebben gezien.

In dit verband wijzen de indieners naar het misbruik dat door de huidige regering werd gemaakt van de willekeur die de wet momenteel biedt. De regeringspartijen gebruikten die om het dossier De Gucht uit de Kamer weg te houden, zodat de waarheid in dat dossier in de doofpot kon blijven. De paragraaf in het wetsvoorstel breidt die mogelijkheid nog verder (onwettelijk) uit. Wij stellen voor om deze weg te laten.

Jan MORTELMANS (VB)

Nr. 4 VAN MEVROUW **GENOT** EN DE HEER **VAN HECKE**

Art. 2

In het voorgestelde artikel 160bis, het derde lid vervangen als volgt:

«Bij het onderzoek van de verzoeken tot machtiging tot aanhouding van ministers kan de Kamer het dossier opvragen.».

VERANTWOORDING

Het kan noodzakelijk worden geacht het dossier op te vragen om te oordelen over de ernst van de aspecten waarop de aanhouding stoelt, alsook om een dubbelzinnigheid of tegenstrijdigheid op te helderen.

Bij artikel 12, § 2, van de wet van 25 juni 1998 is uitdrukkelijk in die mogelijkheid voorzien wat de verzoeken tot machtiging tot dagvaarding betreft. Een en ander is niet uitgesloten krachtens artikel 19, waarbij het toegestaan is de procedure op grond van het reglement te regelen.

Wanneer het om een verzoek tot aanhouding gaat, lijkt het *a fortiori* logisch te voorzien in die mogelijkheid het dossier op te vragen indien de Kamer dat nodig acht. Het ware niet wenselijk uit laatstgenoemd geval waarover men het binnen de meerderheid eens is geraakt de algemene regel af te leiden dat het dossier niet mocht worden overgezonden.

Les auteurs estiment en outre que le dossier doit toujours être transmis à la Chambre. Une majorité peut en effet utiliser le mot «peut» qui figure dans la loi existante pour empêcher que le dossier soit transmis à la Chambre. Une simple possibilité facultative permet à toute majorité de faire statuer la Chambre sur un dossier sans l'avoir jamais vu.

À cet égard, les auteurs renvoient à l'arbitraire actuellement offert par la loi dont abuse par le gouvernement actuel. Les partis du gouvernement s'en sont servis pour empêcher le dossier De Gucht d'être transmis à la Chambre, afin que la vérité puisse être étouffée dans cette affaire. L'alinéa figurant dans la proposition de loi étend encore (illégalement) cette possibilité. Le présent amendement tend à la supprimer.

N° 4 DE MME **GENOT** ET M. **VAN HECKE**

Art. 2

À l'article 160bis proposé, remplacer l'alinéa 3 comme suit:

«Lors de l'examen des demandes d'autorisation d'arrestation de ministres, la Chambre peut demander le dossier.».

JUSTIFICATION

Il peut être jugé nécessaire de demander le dossier pour juger du sérieux des éléments qui fondent l'arrestation et lever une ambiguïté ou une discordance.

La loi du 25 juin 1998 en son article 12, § 2, a prévu cette possibilité explicitement pour ce qui concerne les demandes d'autorisation de citation. Elle n'est pas exclue par l'article 19 qui laisse au Règlement le soin de régler la procédure.

A fortiori, s'agissant d'une demande de détention, il semble logique de prévoir cette possibilité de demander le dossier si la Chambre l'estime nécessaire. Il ne serait pas opportun de tirer une règle générale du dernier cas d'espèce pour lequel un consensus est intervenu dans la majorité pour estimer que ce dossier ne devait pas être transmis.

Zoé GENOT (Ecolo-Groen!)
Stefaan VAN HECKE (Ecolo-Groen!)